

NA KOBEREČKU

A. Palarčíková
a
Z. Dvořáková
na str.14

Schlussovo upřesnění

Žádný žák není tak
snaživý, aby kvůli
pochvale v žákovské
knížce riskoval
vlastní smrt.

REFERENCE

Večerní program sólistů

na str.17

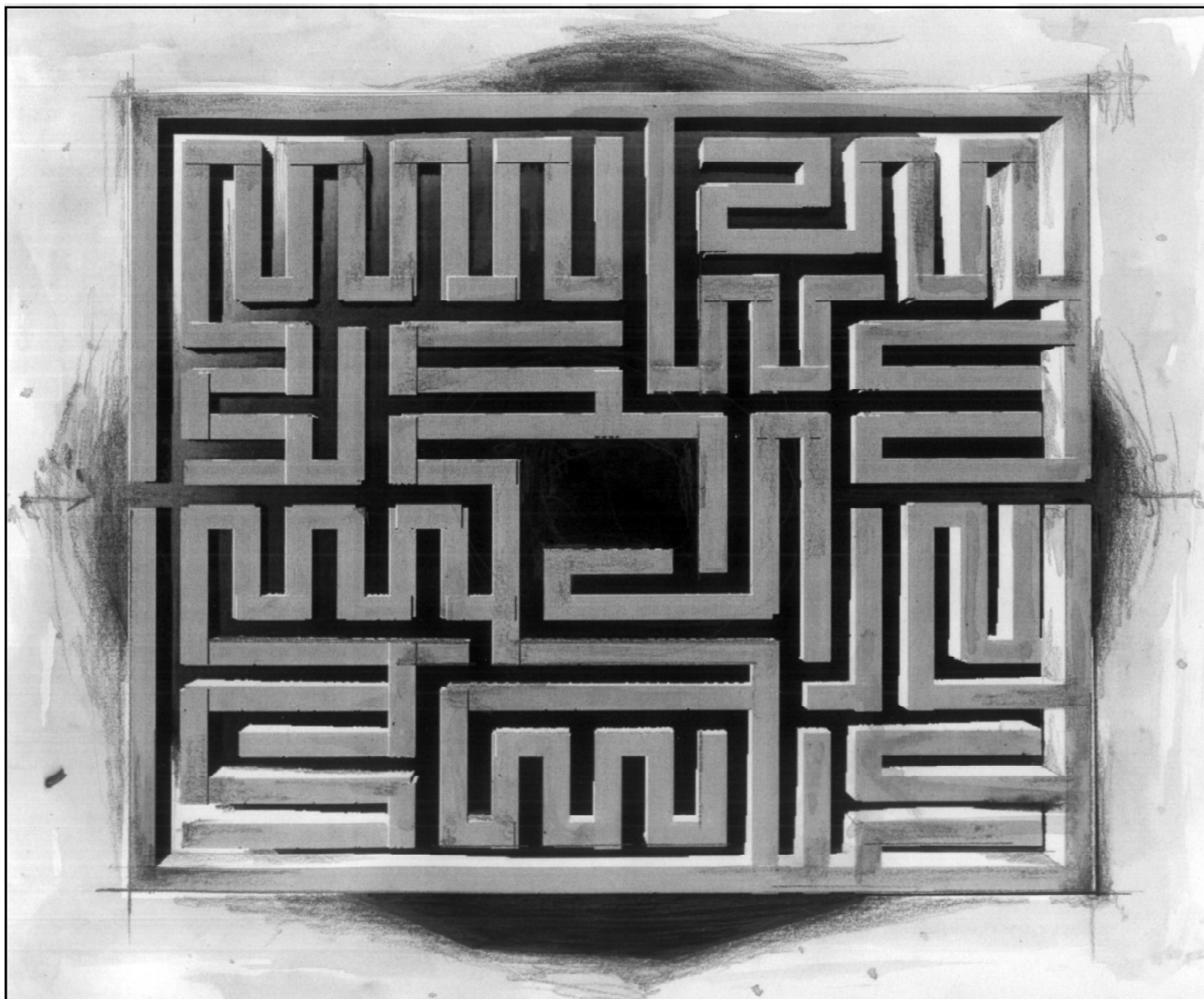

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

číslo - 1

sobota - 23. června 2001

➡ TRUTNOV ➡

Z Matějova pokoje

Na festivalu dětského divadla jsem poprvé. Jmenuji se Matěj - kategorie černý labrador. Přijel jsem se svým pánem, Pavlem Kocychem, co je tady grafikem tohohle plátku. Já mám radši jiné plátky (Mladou frontu na gothaj...). Včera jsem si ZVYKAL. Tolik lidí - a všichni pořád jen samý přednes, poezie, lektori, doktoři, recitátoři... Dnes už chodím po chodbě málo, objevuji skryté možnosti pokoje. Už umím otevřít koš. Ale co z toho - všechny voňavé barevné papírky jsou prázdné. Zato ve vedlejších kancelářích se dá udělat terno. Taková poctivá svačina, chleba, salám, okurka... A paní uklízečka mi dělá radost, nejen, že mě vždy pohladí a popláca, ale správně pochopila, že můj oblíbený nápoj je mýdlová voda. No nic - tak pac a zítra zase všichni...

Otázky z dotazníku, jež dával svým přátelům v pařížských kavárnách Marcel Proust, jsme položili tentokrát členkám lektorského sboru sólové recitace

NA KOBEREČKU

U

KARTOTÉKA

DS 2001

ALENĚ PALARČÍKOVÉ (učitelce LDO ZUŠ Olomouc)

Na který nejstarší okamžik svého života si vzpomenete?

Ted' si vybavuji, když mi byly asi tři roky, na zahrádce rostla tráva vysoká jako já a od strýčka jsem dostala velkou pannu. S mými nejranějšími zážitky je také spojen hodný pan doktor v nemocnici a hodná sestřička Anička, kteří mi zachránili život. Nedávno jsem Aničku po dvaceti letech potkala.

Které své vlastnosti byste oželel(a)?

Snahu všechno stihnout!

Které povolání byste volil(a), kdyby vše bylo jen na Vás? (kdybyste nemohl(a) být tím, čím jste dnes?

Kdybych nebyla učitelkou dramatické výchovy, chtěla bych se určitě věnovat něčemu jinému, co souvisí s divadlem. Nebo možná, protože jsem z vesnice, bych docela ráda pracovala na poli nebo v lese.

Která postava z historie je Vám inspirací, které si nejvíce ceníte a kterou byste vymazal(a)?

V posledním období jsem díky své práci nejvíce přemýšlela o významné postavě dramatické výchovy Věře Pankové, která mě velice ovlivnila. Rozhodně bych vymazala jména všech "Hitlerů" a "Stalinů", ale zřejmě by na jejich místě byl někdo jiný.

Jaké mužské vlastnosti si vážíte?

Rozhodnosti, upřímnosti a nepletichaření.

Jakou strategii volíte při průchodu labyrinty svého života?

Na tuto odpověď by bylo třeba mnoha slov, a proto odpovím hodně zjednodušeně - snažím se!

Do jakých dveří nevstupujete?

Snažím se nevstupovat do dveří, za kterými člověk nemůže být sám sebou.

ZUZANĚ DVOŘÁKOVÉ (učitelce gymnázia Na Pražačce, Praha)

Na který nejstarší okamžik svého života si vzpomenete?

Jak jsem se asi v pěti letech ztratila v cizím nepřátelském městě.

Které své vlastnosti byste oželel(a)?

Značnou dávku introvertnosti.

Které povolání byste volil(a), kdyby vše bylo jen na Vás? (kdybyste nemohl(a) být tím, čím jste dnes?

Být maminkou (vzhledem k tomu, že je konec školního roku).

Která postava z historie je Vám inspirací, které si nejvíce ceníte a kterou byste vymazal(a)?

Inspiruje mě Karel IV., vymazat bych musela půl lidstva.

Jaké mužské vlastnosti si vážíte?

Tolerance.

Jakou strategii volíte při průchodu labyrinty svého života?

To nemůžu přece prozrazovat! Ale není to podlé.

Do jakých dveří nevstupujete?

Do průhledných - pokud nemám potřebu tam být.

- POSVÍTILI - JSME SI NA

...dílů pro recitátory druhé kategorie

Přítomni - Lektorky Magda Johnová
a Klára Jedličková
studentky KVD DAMU Praha

- 10 chlapců a 11 dívek, věk 10 - 11 let

Hned při příchodu do místnosti č. 2 v budově SLŠ, sousedící s prostory České školní inspekce, je jasné, že musíme děti vést k pořádku a přehlednosti. Proto jsou děti právě v kroužku, po levé ruce lektorek všichni chlapci, po pravé všechny dívky. Právě se seznamují, snaží se zapamatovat a vyjmenovat postupně křestní jména všech přítomných - jde o nadlidský výkon, který většina ještě poněkud zakřiknutých a opatrných dítek zvládá zcela bez problémů.

Atmosféra je však rázem změněna! Cítuji ze zadání lektorky: "Kuba jde a snaží se někoho uškrtit, vysát mu krev." Doufejme, že pan inspektor neposlouchá za dveřmi! Samozřejmě, my víme, že následuje známá hra na upíra. Děti se rázem uvolnily, rezervovanost se ztrácí, z dětských očí svítí a září: bezelstnost, úžas, radost, hravost a trocha šaškoviny. Náhodného posluchače (za dveřmi) možná zarazí přirozený chichot, spontánnost a trocha toho rámsu, který k takové hře patří. Je zřejmé, lektorky vědí!

S další hrou přichází jeden z chlapců, kterému se zřejmě zdá právě končící hra, motivovaná hororem, málo akční. Mafiánské Palerme usíná, vrah prochází ulicemi, hledá a přemýšlí, jak svou oběť zamordovat, to je ono!?! (Rámec hry by se dal lehce změnit a bylo by to prima.) Ze hry vyplývá, že obyvatelstvo Palerma je opravdu různorodé a po právu podezřelý: moderátorka (22 let), herec (28 let), mám stavitelskou firmu (25 let), policajt (245 let), důchodce (80 let), mám koně (20 let), prodavačka (100 let), právnička (21 let), zubařka (20 let), frézkařka (30 let), učitelka mateřské školy (40 let), model (20 let), slavný automobilový závodník (20 let) a mnoho dalších..... Ze tří vraždičích mafiánů byli odhaleni dva, hra je lektorkami vehnána ku překotnému konci, jestli je ještě někdo za dveřmi, jistě si pomyslí, že v Palermu mají solidní a poměrně funkční soudní systém.

A zase ruch a dokonce vyjádření nesouhlasu, copak se to děje! Nic. To jen lektorky chtějí, aby děti vytvořily koedukované dvojice pro hru na babu. "Füüüüü", zní sborově. Ale nakonec přeje jen ruka chytne ruku a začne se třást celá místnost č. 2 i místnost č. 3 a jistě i káva na stole

v sousední místnosti s velkým nápisem na dveřích. Lektorky jdou tvrdě za svým cílem, přece překonání studu a ostychu může dětem, které mají 3/4 hodiny před svým velkým výstupem na Dětské scéně 2001, jen pomoci. Dvojice se nemění, následuje pohybová hra s říkadlem "Pekař peče housky..." a chlapci i děvčata uždibují kousky housky, které se z nějakých neznámých důvodů ocitly na oblečení toho druhého. Všichni září (říjen, listopad, prosím Vás nerušte!), podařilo se, ostych je pryč, zvítězili jsme. "Tak ještě jednou!" "Néééééé!" A tak se ještě jednou plýtvá potravinami a děti uždibují. Ještě, že pan inspektor šel už na oběd.

Čas se krátí, budeme končit, a tak ještě rozmluvit! A máme tu opět kroužek a opět - po levé ruce lektorek chlapci a po pravé dívky. Kdo by zapomněl, připomínáme, že dětem je jedenáct a na tom nic nezmění ani dramatická výchova. Děti znají jistě dvě desítky krásných jazykolamů, jimiž postupně přispívají a ukazuje se známá pravda, že žádný učený z nebe nespadl a že ačkoliv někdo studuje vysokou školu nebo ji má dávno za sebou, má se vždy co učit i od těch, co ještě nemají občanský průkaz. Nikdy na to nezapomínejme. A proto (ať jste kdekoliv) všichni spolu: Pan kaplan plakal v kapli v plavkách,...., nezaželezi-li se železo, zažouželi se žoužel,...., prut plul rychle po proudu a v láhvi se lyricky peril ricínový olej....

Jsou spontánní, přirození, autentičtí. Budou takovými i před publikem?

trutspektor D12

...dílů pro recitátory třetí kategorie

Místo: SLŠ - 3
Čas: 15 - 17 hodin
Lektoři: Šárka Vejvodová a Jiřina Laitnerová
Cílová skupina: recitátoři III. kategorie

Tato skupina lidí se dnes nevidí poprvé, má za sebou již dvouhodinovou seznamovací dílnu. Přesto se začíná jmenným kolečkem - jediný, kdo si jména seminaristů nepamatuje, jsem já. Následuje totiž ověření zapamatovaného a vysvítají nová fakta: a) nejvíc lidí si pamatuje Katky a Jonáše, b) část seminaristů žádá, aby se jím říkalo jménem jiným, než tím, které mají od rodičů. Překvapivé.

Další zadání zní: vytvořte dvojice, v nichž zpracujete reportáž o tom, jaké nové informace jste se z přednesových textů II. kategorie dověděli. Během práce na reportážích se já dovídám tyto nové zprávy: v době relativně stále ještě čerstvého poobědí jsou všichni neuvěřitelně svěží, běhají a skáčou neuvěřitelně rychle a mezi tím si stihnou připravit reportáže. Spát se chce je mně.

Nadchází čas veřejné prezentace reportáží, z nich kapou další data:

Jedna maminka umí dělat velmi dobrý čokoládový krém.

Tatínkové by neměli kouřit.

Jedno děvče chce od babičky modrého slona.

Čarodějnice mají na poliče aspoň jednu láhev rumu.

Když je člověk šťastnej, může dát pusku i něčemu neživému.

V trafice neprodají dětem zápalky.

Nejsvětější místo na světě je kostel, radnice nebo hrad.

Velmi dobře poznáte, že trávy ztichnou.

Co vám rodiče nezakážou, to můžete dělat. Např. kouřit doutník.

S Alenášem to nějak nevypadalo.

Pro lásku udělá člověk cokoli.

Útržkem paměti zaznamenáváme i otázky pro lektorský sbor (zdalep na ně zkusí odpovědět a odpověď vhodit do redakční schránky?):

Jste si jisti, že opravdu nejste zaujatí?

Jste zkorumpovaní?

(jasně, je to jen vtípek, ale další řádky už smrtelně vážné)

Recitovali jste v mládí?

Pokud ano - dělali jste to rádi nebo z donucení?

Mysleli jste si někdy, že tuto práci (v lekt. sboru) budete dělat?

Čas prchá dlouhými skoky, rychle ze dvojic do dvou skupin! Dejte svoje reportáže dohromady a připravte z nich živý vstup do televize, můžete do nich vložit fotografie, němý film, zvukový film, cokoli co chcete.

Všichni pracují s vervou, díky hyperaktivitě všech se vše stihne včas.

Dokonce je chvilka i na symbolický závěr dvouhodinovky - propletený ruční zamotanec doprovázený silnými zvukovými efekty.

Ukazovat živé televizní vstupy se nebudou? Teď ne. A kdy? Večer!

Závěrem ještě malá douška - děti se svými lektorkami stráví celkem 8,5 hodin času za tři dny. Je to moc nebo málo? Zůstane po těchto chvílích (na které se tak dobře dívá a v nichž se tak dobře žije) silná, malá a nebo žádná stopa v bludištích života přednášečů III. kategorie? Něco málo napoví jeden z účastníků dílny v Průvanu, přečtěte si to.

trutspektorka D7

...dílů pro recitátory čtvrté kategorie

(odpovídá 8. a 9. roč. ZŠ příp. terc. - kvart. gym.)

Lektoři: Dana Rýcová a Pavel Rohlena
studenti katedry výchovné dramatiky
DAMU

Popis akce

S kolegou č. 12 jsme po nočních pracovních peripetích vyrazili hned první den do akce. Cíl zjistit aktivitu v prostorách SLŠ v Trutnově dne

22.6. 2001.

8.37 - První pokus o vstup. Nezdařil se. Naše anonymita odkryta.. Pokus o residenční pobyt odhalen a slušně, leč důrazně, odmítnut.

(v dalším průběhu byla díky pozornému odposlechu zjištěna v nesledovaném čase tato činnost v semináři: seznamovací aktivity, prolamování ledů - podle viditelných výsledků patrně aktivity úspěšné. Pozn. A č.3)

9.17 - Druhý pokus. Po odlehčené snídani (1/2 čínské polévky na jednoho muže) druhý pokus. Residence zahájena v prostoru okno proti dveřím, levá boční stěna.

Sledované objekty (skupina: 6 hochů a sedmi dívek - aktivita všech velmi vysoká). Skupina pracuje na zemi ve středu místnosti kolem velkého archu balícího papíru.

Zjištěné činnosti:

• Kreslení mapy země - podle tvaru patrně ČR. Jednotlivci zakreslují oblíbená místa a také vlastní bydliště. Patrně z důvodů konspirace sledované objekty nepoužívají při zakreslování ustálené topografické značky, ale každý si vytváří své vlastní (příklad: čarodějnice = Petrovy kameny, Drak = Brno atd.)

• Interpretace zakresleného. Zaznívají legendy, vzpomínky a zážitky (příklady: Turek z Karlova mostu, jelen z Karlových Varů, Jakub Krčín z Jelčan, osudy Kyselky u Karlových Var, skautský tábor u Nových Hradů). V promluvách se sledovaní střídají. Nedochází však překřikování, ale slovo si ohleduplně a vstřícně předávají. Rozhovor o námětech, jež místa a zážitky s nimi nabízí, je otevřený a vstřícný. Lektori podněcují a inspirují.

• Diskutují se výrazná, v předchozím rozhovoru objevená témata: 1. Praha, Pražané - Je Praha svobodně otevřené město? Jsou Pražané nadřazení nad "venkovany"? 2. Jaké je to žít pod neustálou kontrolou "drben" na malém městě, třeba v Komenského Fulneku?

• Závěrečná hra - "Na šerifa". Jedná se o jakousi upravenou formu branného cvičení, jež imituje výcvik střeleckého postřehu. Hra je periodizována výbuchy smíchu.

Další plánované aktivity (zjištěno rozhovorem s lektorem P.R.) - odpoledne práce s textovými postřehy, jež zaujmou sledované u přednesu kategorie č. 2, pokus nabídnout práci s nimi jako drobnou prezentaci na společenský večer - dále viz reportáž I.D. - č.7)

10:46 Akce ukončena, odchod k dálnici

Postřehy pozorovatele: velmi rychle se podařilo skupinu aktivizovat a také stmelit, pozorování působí otevřeně. Aktéři bez obav z trémy, posměchu svěřují své názory a zážitky. Zajímavé vzhledem k věku je naslouchání i spousta úsměvů.

Uvedené zjištěné skutečnosti potvrzují smysluplnost podobných setkání.

Trutspektor C3

ODPOSLOUCHÁNO

Z audio zprávy by nebyly některé skutečnosti patrné, a proto předepisujeme, že porota, hodnotící recitátory druhé kategorie, se usnesla vést rozborový seminář pro recitátory a jejich vedoucí sama sebe rozdělivše, podle námi neidentifikovatelného klíče, na dvojice, které po poznání dychtícím zájemcům, jež postoupili z oblastních recitačních přehlídek, nabídly svůj pohled a názor na jejich interpretaci literárních textů.

Složení dvojic:

- a) A. Palarčíková, E. Zámečnicková
- b) J. Lhotská, M. Longinová
- c) R. Marušák, Z. Dvořáková

Někteří z recitátorů využili bezezbytku šance sdílet a učit se od dvojic porotců tak, že uchopili možnost, kterou jim systém nabízel, v tom smyslu, že postupně vyslechli názory, připomínky a rady všech zúčastněných komisárů.

Ze všech porotců vyzařovala vstřícnost, dobrota a chuť dělit se o své poznatky a zkušenosti. Dokázali vlídně, opatrně, něžně a zároveň pravdivě sdílet všechny své výtky a mnohdy i poměrně ostré komentáře. Hledali způsob, jak zhodnotit několikaminutový výstup, kterému předcházelo mnoho hodin práce započaté před několika měsíci, které předcházela i jiná období, jež zůstala těm, kteří byli postaveni do role vševedoucích, zcela zákonitě skryta. S pokorou, majíce své vlastní zkušenosti s dětským recitátorem, vědouce, že jde především o proces, ale že zúčastnění recitátoři jsou interprety směřujícími ke "kvalitnímu produktu", připomínaly a zdůrazňovaly všechny tři dvojice porotců účastníkům rozborového semináře nejčastěji tyto zásady:

- a) sděluješ nám text teď a tady
- b) objevuješ jej a odkrýváš zároveň
- c) musíš vědět, proč co říkáš

- d) musíš vědět, o čem to je
- e) důležitější než technika, správná dikce a výslovnost je prožitek a upřímnost projevu
- f) přednes není uzavřenou disciplínou, vyvíjí se a proměňuje

Neboť jsme měli svoje pozorovatele i na poradě porotců, která předcházela rozborovému semináři, je snad na místě dodat několik poznámek, které se dají vyvodit z rozdílného přístupu v hodnocení porotců za zavřenými dveřmi a se seminaristy. Hledání nás dospělých je poněkud odlišné od procesu hledání dětí. Snažíme se pojmenovávat jevy na základě svých zkušeností, vyvozovat závěry, vědomě pracovat s informacemi, které jsou nám dostupné, a předjímat. Mnozí ze zájemců o přednes a práci s literárním textem, řekl bych většina recitátorů z druhé kategorie, však spíše objevují náhodně než systematicky hledají, možná ani mnohdy nemají potřebu pojmenovávat to, co nás "dospělé a zkušené" zajímá. Chtějí se účastnit dění, které je jim příjemné, které je láká a vábí. Sám prožitek a nevědomá spřízněnost je pro ně často dostatečným motivem pro setrvávání u přednesu. Je to fascinující pozorovat tato první

vzplanutí, a proto předcházíme tomu, že se budeme setkávat s "poučenými profesionály", kteří vědí jak na to, ale zapomínají proč.

Pozn.: Z důvěryhodných pramenů (informátor JP) se ještě před uzavěrkou dozvídáme, že klíč k rozluštění výše předestřené záhady naznačené v prvním odstavci této vyčerpávající zprávy tkví v důmyslném a nekonvenčně využitém řazení písmen v české abecedě. To jsme nečekali!

Zapsal: Trutspektor D 12

Odposlech diskusního klubu pro doprovod sloových recitátorů a semináře A (Slova a obrazy)

Lektor: Jaroslav Provazník

Místo: SLŠ učebna č. 1

Odpolední slunce se chvílemi tlačilo do starosvětsky vyhlížející místnosti. Temné obložení stěn, temná štukatura na stropě, již doplňuje masivní bohatě profilovaný secesní lustr. Místnost jako stvořená pro okultistickou seanci. Místnost ideální k hovoru o poezii. Této atmosféře dopřál i Jarda Provazník mistrným tahem - vyhodil jedním zásahem pojistky.

Ponoru stěn však snadno přerušuje dohadování tří skupin seminaristů. Formulují se otázky, jež vyvolal svým prvním zadáním zkušený lektor. Není úplně snadné dojmy a postřehy přeformulovat do doplňovacích otázek, ale bloky se v diskusích plní:

Jak hodnotit "charismatické" osobnosti?

• Zpravidla se pozná nakolik jde skutečně o sdělení a nakolik je to jen využití dispozic nebo větší zkušenosti s vystupováním

• U většiny dětí jde vlastně o nepřírozenou situaci, vystupují-li ve velkém sále před spoustou neznámých lidí, běžně se i v "dramatáku" připravují spíše v komorním a intimnějším prostředí. Ale tahle zkušenost je pro všechny děti užitečná pro život, je dobré pokoušet se o veřejné vystupování

• Takové "charismatické" osobnosti se musí vypořádat se svodem manipulovat publikem, s pouhým předváděním se

• Když má dítě vybudované zázemí, zbude tam vždycky něco i přes trému, nové prostředí, zástup lidí

Proč se častěji přednáší próza?

• Nejčastější setkání dětí s poezií je v povinném školním deklamováním, děti už pak poezie většinou odradí

• Próza je jednodušší, dá se snadněji přehlédnout a najít hlavní téma.

• Je snadnější najít v próze pro tento věk odpovídající texty

Co s Žáčkem?

• Poslední texty jsou již obsahově jednoduché, až plytké.

Do jaké míry lze tolerovat u recitátorů problémy s výslovností?

• Dítěti, které si dokáže najít cestu k textu, které dokáže souznít s textem, lze drobné nedostatky v mluvě odpustit.

Co nabízí dnešním dětem poezie?

• Je to cesta, k poezii se musí vydat hledat

• Poetický text má řadu rovin, které vyžadují poznání, specifický přístup (práce s rytmem a melodií), interpret si k ní musí najít cestu.

Odpovědi na všechny otázky byly vedeny korektně a to i v případě, kdy shoda nebyla tak jednoznačná. Celá diskuse v učebně probíhala v dělném a pracovním duchu.

Zapsal: Trutspektor C3

Na tomto místě bychom vám rádi nabídli trochu, třeba pedagogické, inspirace z bohaté studnice současné pedagogické literatury. Lze tento koutek brát jako možná osvěžení, možná jen jako ukázkou toho, jak se o podobných věcech, o něž i nám při našem "dramatickém" snažení jde, přemýšlí v jiných souvislostech. Tentokrát nabízíme pohled německých sociálních pedagogů.

Horst Belz a Marco Siegrist

Klíčové kompetence a jejich rozvíjení

(Východiska, metody, cvičení a hry)

"Klíčové kompetence představují soubor znalostí dovedností a postojů, které přesahují konkrétní oborové poznatky a umožňují jejich efektivní využití. Tyto kompetence jsou požadovány pro téměř všechna pracovní zařízení a umožní člověku, aby správně využíval a dále rozšiřoval své konkrétní dovednosti a znalosti, zaměřené na určitý obor. Proto se klíčové kompetence staly i základem oficiálního programu reformy českého školství."

Vstup první

Identifikace klíčových kompetencí

1. kognitivní přístup

Povolání je chápáno jako svět jednání, v němž je primárně vyžadován člověk se svou kognitivitou, tzn. se svou schopností myslet a řešit problémy. Ústřední otázkou tohoto přístupu je, jaké myšlenkové výkony musí člověk vykazovat, chce-li být produktivně činný. Vyjádřeno v pojmech, spočívá podle toho lidské jednání v *pochopení - úsudku - závěru - schopnosti řešit problémy - schopnosti kritizovat - reflexivitě*.

Tomu odpovídá i předkládaný seznam kompetencí

Základní kompetence: základní myšlenkové operace jako předpoklad kognitivního zvládnutí nejrůznějších situací.

Horizontální kompetence: získávat informace, porozumět jim, zpracovávat je a chápat jejich specifickou.

Rozšiřující prvky: základní vědomosti v rovině fundamentálních kulturních technik (početní operace) a znalostí důležitých pro určitá povolání (technika měření, zacházení s nářadím...)

Dobové faktory: doplňovat mezery ve znalostech vzhledem k novým poznatkům (moderní dějiny a literatura, počítání s množinami, ústava...)

2. přístup založený na analýze činností

Při dnešních rychlých změnách v profesním světě musí být, jak známo, profesně

specifické jednání neustále modifikováno, ožiováno, obohacováno, nebo nahrazováno novými prvky. Ke zvládnutí tohoto procesu jsou vyžadovány ovšem jiné schopnosti, představující trvalou hodnotu v procesu změn - *klíčové kompetence*.

Tento vývoj lze popsat jako přechod od práce podle pokynů k samostatnosti.

Od jednotlivců jsou vyžadovány schopnosti, jež se dají souhrnně označit jako *týmová kompetence*. Patří sem všechny "skupinové ctnosti", jako je empatie, upřímnost, uznání platnosti lepšího argumentu, schopnost kompromisu, ochota věst, ale i poslouchat, schopnost změnit roli...

K organizování a výkonu práce jsou v současnosti vyžadovány i další dodatečné schopnosti, jako je jednání v grémiích, promýšlení důsledků práce také s ohledem na jejich vliv na okolní systémy, třeba na politický nebo ekologický. Tuto schopnost můžeme označit jako *kompetenci systémovou*.

Jako reflexivita je označována klíčová kompetence, která činí člověka schopným hodnotit po kritickém porovnávání vlastní výkon podle dosažených výsledků. Pochopit subjektivní ustálené způsoby reakcí a rutin, ujasnit si vlastní pohnutky a měřítka hodnot.

(vybráno z kapitoly 1. Základní informace).

CENZUROVÁNO C3

Večerní program pro sólové recitátory

Místo: SLŠ - T

Akteři: většina sólových recitátorů a všichni jejich lektori, dále pán (neidentifikován), mikrofon a DJ aparatura

Čas: 20.00 - ??? (nezjištěno)

Průběh sledované akce:

20.00 hloučky unaveně vypadajících lektorů a dětí objevují, kde je skryta tělocvična

20.10 hloučky se usazují při obvodových zdech tělocvičny

20.20 jeden hlouček mizí dveřmi směrem k východu

20.23 J. Laitnerová se chápá mikrofonu a oznamuje, že je třeba ještě chvíli posečkat

20.40 P. Rohlena a J. Laitnerová kontrolují, zda je v chodu zvuková aparatura a vyzývají všechny případné zájemce o aktivní pohyb k vytvoření hada

20.45 had se za zvuku bubnu dává do pohybu po tělocvičně, hlavu tvoří P. Rohlena, za ním v těsném závěsu J. Laitnerová a za ní účastníci bez předem určeného pořadí

20.47 hlava hada začíná vyvíjet roztodivné pohyby a vyzývá tělo k jejich opakování

20.48 had se vine tělocvičnou, mění se v hejno ptáků mávajících křídly, rotuje kolem osy každé jeho částky, tančí kozáčka, zvedá se, klesá a znovu se zvedá, zvolňuje tempo a nakonec zastavuje do ticha

20.55 bývalé částky hada usedají znovu podél stěn tělocvičny

20.56 dochází na připravený program, který vznikl při odpolední práci v seminářích - dvě velké skupiny recitátorů III. kategorie seznamují diváky se dvěma originálními reportážemi televize Nova, vypravovati nelze, je třeba vidět

21.05 menší skupinky recitátorů IV. kategorie odehrávají tři pohybové velmi stylizované etudy inspirované texty II. kategorie, publikum řve místy smíchy, převyprávět však rovněž nemožno

(snad jen úryvek dialogu: Kikirikí!

To je můj modrý slon!

Lžeš! Lžeš! Lžeš!

Ale to je můj modrý slon!)

21.20 polovina recitátorů II. kategorie ukazuje výtvarné dílo inspirované pocitem z dnešního aktu přednášení

21.23 druhá polovina recitátorů II. kategorie rozehrává pohybovou etudu též o dnešních pocitech

21.27 začíná diskotéka, do tance se mnoho dětí zatím nedává

21.30 hnána povinnostmi odchází

Zápis provedla: Trutspektorka D-7

!-ZACHYCENO-!
DNE 6.2001

OPRAVNĚNÍ K VEDENÍ

DNE ... 6.2001

Příjmení:	Provazník
Jméno:	Jaroslav
Vlasy:	Upravené
Barva očí:	Sedozelené
Barva stěn koupelny:	Bleděmodrobílá
Oblíbená barva ponožek:	Modrá
Oblíbený drahý kov:	Stříbro
Uzvedne do výše 1 m hmotnost: asi 30 kg	
Za 24 hodin ujde:	60 - 70 km
Večeře pro dva za 55 Kč:	špagety, kečup a na trochu sýra by také zbylo.
Vydal: Trutsképtorát 22.5.01	

NAŘÍZENÍ

TRUTSPEKTORÁTU:

KLIDNÉ SNY!

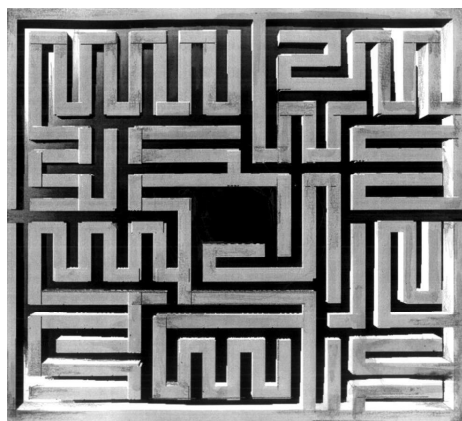
J.A. Komenský - Labyrint světa a ráj srdce
Čtení první

Kapitola VI. - Osud rozděluje povolání

I zejdem po jakéms tmavém šneku dolů, a aj, v té bráně veliká síň plná mladého lidu, a po pravé straně sedící přísný stařec a držící v ruce veliký měděný hrnec. I viděl sem, an k němu všickni od brány života přicházející přístupovali, a každý do toho hrnce sáhna a cedulku s nějakým písmem

vytáhna, hned do některé ulice města, jeden s radostí a výskáním běžel, jiný s zármutkem a stýskáním, kroutě se a ohlédaje, šel.

I přistoupím blíž a nahlédnu některým do těch cedulek a vidím, že tento

vytáhl: Panuj, jiný: Služ, tento: Rozkazuj, jiný: Poslouchej, tento: Piš, jiný: Oř, tento: Uč se, jiný: Kopej, tento: Sud', jiný: Bojuj stc. I divím se, co to jest. Všežvď mi dí: „Tu se povolání a práce rozdělují, k čemu se kdo v světě potřebovati dáti má. Ten pak správce nad losy slove Osud, od něhož každý do světa vcházející instrukcí tím způsobem vzítí musí.“

Vtom mne mámil z druhé strany drbne, abych také sáhl, návštěví dáváje. Já prosil, abych nucen nebyl jednoho něčeho hned (bez prohlédnutí prvé) chytiti, ovšem tak slepému štěstí, sedni co sedni, se poručiti. Ale povědino mi, že to bez vědomí a dovolení pana vladaře, Osuda, býti nemůže: takž já k němu přistoupě, pokorně žádost svou přednáším, já že sem tím oumyslem přišel, abych sám všecko prohlédl, a teprv co by mi se líbilo, sobě vybral.

On odpověděl: „Synu, vidíš, že toho jiní nečiní, ale co se jim podá neb naskytne, toho se drží. Však poněvadžs toho tak žádostiv, dobře.“ a napsav cedulku, „Speculare“ (to jest dříve se a zpytuj) dal mi a pustil mne.

Mít kliku je jedna věc, ale při pohledu na tento skvost, si každý soudný a rozumem obdařený smrtelník pomyslí, není klika jako klika. Tato pochází z dílny místního rodáka, klikaře Arnošta Hoštýnského. Jeho životní příběh je spleť a natolik dojemný, že se členové redakce DDS rozhodli uveřejnit alespoň část příběhu zaznamenaného v kronice Matěje Pštrota z Chudoměře, žijícího v místní lokalitě někdy mezi léty 1730 - 1780.

Celý příběh začíná ve chvíli, kdy náš podomek a ponocný v jedné osobě (starý mládenec) Arnošt neměl žádnou kliku, ba naopak. Měl ohromnou smůlu, neboť se musel (z blíže nezjištěných příčin) oženit s vdovou po rychtáři Straňkovi z Opatovic. Žena zvyklá na solidní společenské postavení a jistotu rychtářova nemalého příjmu se však rozhodla, že se nehodlá smířit se současným nepříznivě se vyvíjejícím stavem, neboť svého ještě nenarozeného potomka nechtěla vystavit důsledkům života v chudobě, a proto tak dlouho naléhala na svého muže, až mu nezbylo, než odejít na zkušenu to Bavor. Tam se u slovutného mistra klikaře Bauera vyučil a po návratu do své domoviny začal provozovat v trutnovském kraji živnost klikařskou. Postupně se vypracoval na purkrabského klikaře. Na závěr a pro úplnost uvádíme, že naše klika byla vyrobena jako třetí v pořadí a podobizna, kterou vidíte, není nikdo jiný než Arnošta Hoštýnského prvorozený syn ve věku šesti let.

vyřal D 12

VSTUP POVOLEN

PRŮVAN

v s t u p s t a r š í m 1 8 - t í l e t z a k á z á n

Ofuk pěti recitátorů z druhé kategorie

Denisa Turnhøferová. Hanka Demelová. George Pinkava. Jiří Kopal. Eva Josífková. To jsou jména těch, kteří byli včera jemně ofouknuti Průvanem. Hned po jejich vystoupení. Nebylo to brzy? Nebylo to pozdě? Neměli být Průvanu vystaveni? To všechno jsou otázky, které si Průvan neklade!!!

P (Průvan): Jak se vám dnes recitovalo?

Goerge: Mě moc dobře ne, sál je moc velký, byla špatná atmosféra.

Hanka: Bylo to pěkný, líbilo se mi, jak mě lidé vnímali, dávali pozor na každé slovo.

Eva: Mě se recitovalo vcelku dobře, až na to „okno“ (Průvan tento termín nevysvětluje, neboť předpokládá, že všichni ví, o čem je řeč...). Asi to bylo tím, že jsem se soustředila na tu písničku a už ne na další text.

Jiří: Mě se recitovalo dobře, bylo to příjemný. Už jsem tu podruhé, recitovalo se mi líp než minulý rok.

Denisa: Byla dobrá atmosféra.

P: Prozradte něco víc... (ofoukne je Průvan mocněji, zřetelně je pěkně ofouknutý)

Hanka: Jsem tu poprvé. Udělalo to na mě velký dojem. Nikdy trému nemívám, ale dnes trochu jo. Pak to ale bylo v pohodě. Atmosféra byla dobrá. Recituji od první třídy. Připravuje mě pokaždé stejná paní učitelka, má na to talent. Přinesla jsem jí knížku, ze které mi vybrala článek „Stará myší legenda“. Líbil se mi, ale byl moc dlouhý, a tak jsme ho zkrátily. A teď jsem se s ním dostala až sem.

George: Hodně se mě tady líbí, je to hezké město. Básnička, kterou recituju, se mi líbila v angličtině, ale překlady v češtině se mi nelíbily. Chtěl jsem to recitovat, tak jsme se dohodli s tatínkou, že mi to přeloží. Trvalo mu to krátce... čtyři minuty? (smích) Pak se nad tím ještě se strejdou dohadovali, jak to přeložit, něco vyměňovali...

První sloka je:
Jasžilo poplasizná tklova
krut' cupila se v trámově
průvratná byla bokřavova
můrnící hledavě

a anglicky:

Denisa: V Trutnově na celostátní dílně jsem poprvé. Když jsem recitovala v aule, byla příjemná atmosféra,

*Two's buildig and she slýshy
soves did give and quake in
she # wabe all minsy were
the honogones and she
mane rako outgrabe*

byla příjemně naladěná. Recituju čtyři nebo pět let. Vlastně recitaci už máme v rodině, protože recitovala moje babička a moje maminka. Text od Marka Twaina mi pomáhala vybrat paní učitelka Procházková.

Eva: Jsem tady už podruhé a vcelku se mi tu líbí. Měla jsem hroznou trému, protože jsem slyšela ty výborné výkony, tak jsem si řekla, co tady vlastně dělám. Recituji druhým rokem a mám skvělou paní učitelku. Dala mi na výběr z několika básniček a próz a já si vybrala tuto.

Jiří: Jsem tady poprvé. Velmi se mi tu líbí. Aula je moc pěkně opravená, stejně jako jídelna. Recitoval jsem poprvé ve třetí třídě, kde jsem postoupil do okresního kola. Pak jsem recitoval teď, v 5. třídě, kde jsem postoupil až do celostátního kola. Texty jsme si vybírali sami, z velkého množství. Vybrat nám je pomáhala naše p. učitelka Procházková. Pak už jsme se jen připravovali a připravovali.

Bezplatná inzerce:

Hledám obchod v Trutnově, ve kterém prodávají střelový kapsle do pušky na kapsle. Jestli někdo o nějakém ví, tak ať mi to řekne.

Adresa: George, 1. patro – č. 121

VĚTRY

Jak bylo v pátečních dílnách?

Rozhovor se odehrává u lesa. U dokonale zelené (zřetelně lesnické) školy. Na dřevěné lavičce posedává několik postav. Dvě až tři postavy postávají v těsné blízkosti. Dalo by se říci, že je před večerí. A Průvan se znovu ptá: Jak bylo na dílnách? Odpovídá se mu někdy trojhlasně, jindy jednohlasně, přinejhorším pětihlasně. Kdo zrovna mluví, Průvan nestihá zachytit. Ale pak se na jména, protože zas tak mimo není, zeptá. A zeptá se i na to, odkud ta jména pocházejí. Odpovídá se mu nyní jednotlivě: „Veronika Kubová ze Svitav.“ „Tomáš Karban z Plzně.“ „Lucka Dvořáková z Liberce, Anča Štěpánková ze Žamberka.“ „Ondra Hylmar ze Žamberka.“ K tomu se ozve poznámka: „Žamberk je hákej namakanej!“

Průvan: Tak, jak bylo na dílnách?

Trojhlas: Měli jsme takový copatý lektorky. Dílna byla dobrá, skvělá, sranda...a lektorky byly taky dobrý, skvělý. Hráli jsme hry. Pak nám lektorky řekly, že máme napsat zajímavosti z toho, co jsme se z textů dozvěděli na recitaci druhé kategorie.

P: A co jste se dozvěděli?

Trojhlas: Že vrány neumějí zpívat. Jedna maminka umí vařit čokoládový krém. Že tam recitovala jedna moc pěkná holka. Že Mikuláš má ty nejsenzáčnejší rodiče na světě. Že paní Králíková vypadá opravdu jako králík. Jak odnaučit tatínka kouřit - zapálíš si doutník. Jak si vysloužit kolo - být desátý z jedenácti při písence z matiky. Víte, proč maminky nemůžou čurat z lodí?

P: Jak jste dál s těmito zajímavostmi nakládali?

Trojhlas: Rozdělili jsme se do dvou skupin a měli jsme z těch zajímavostí vytvořit takový výstup ze zpráv - televizní zpravodajství. Mohli jsme je i zpracovat do scének - ale do reálných, s kamerou atd.

P: A ty, zastupiteli dílny pro čtvrtou kategorii?

Jednohlas - a Průvan ví, komu patří - Ondrovi ze Žamberka: Lektoři byli mladý kluk a mladá holka. Ze začátku jsme hráli hry, pak jsme se rozdělili do skupinek a taky jsme pracovali s odpolední recitací. Měli jsme si vybrat nějaký text, vytvořit postavy a přehrát jej.

P: Přinesl vám pobyt v dílnách něco nového?

Pětihlas: Nový lidi, nový tváře, kamarády, nový kolektivní hry... Poznali jsme se mezi sebou a trochu taky jakou kdo má povahu.

P: A co říkáte recitaci vašich mladších kolegů z druhé kategorie?

Pětihlas: Mě to přišlo, že někteří hodně žvatlali, mazlili se s tím. Na některý byly texty moc dlouhý. Některé dlouhé texty ale byly dobré. Některý to moc prožívali. Všimla jsem si, že říkali i texty, který jinak říkají starší děcka. Některý už byli na vyšší úrovni a dva až tři se vymykali, protože byli strašní.

OTÁZKA, KTEROU SI POKLÁDAJÍ SAMI: No jo, ale když byli ti dva tak hrozní, jak to, že se dostali až sem?

ODPOVÍDAJÍ SI SAMI: Je to porotou v kraji, mohli mít ještě horší protivníky. Asi to byli ti nejlepší z nejhorších.

Recitátoři III. kategorie vás zvou na jejich dnešní vystoupení:

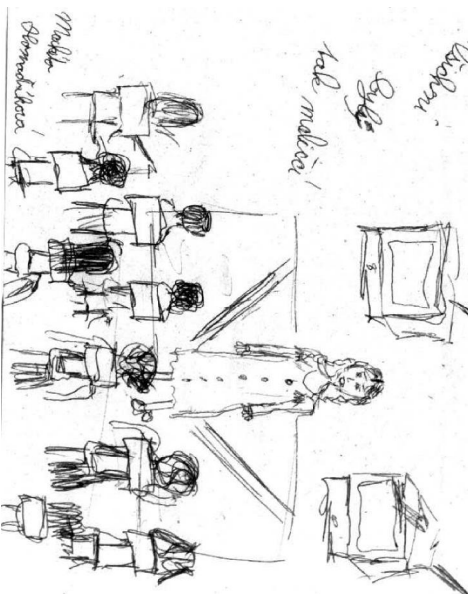
PŘIJĎTE A NEPROHLoupÍTE!

TO, CO SE DOZVÍTE, VYUŽIJETE!

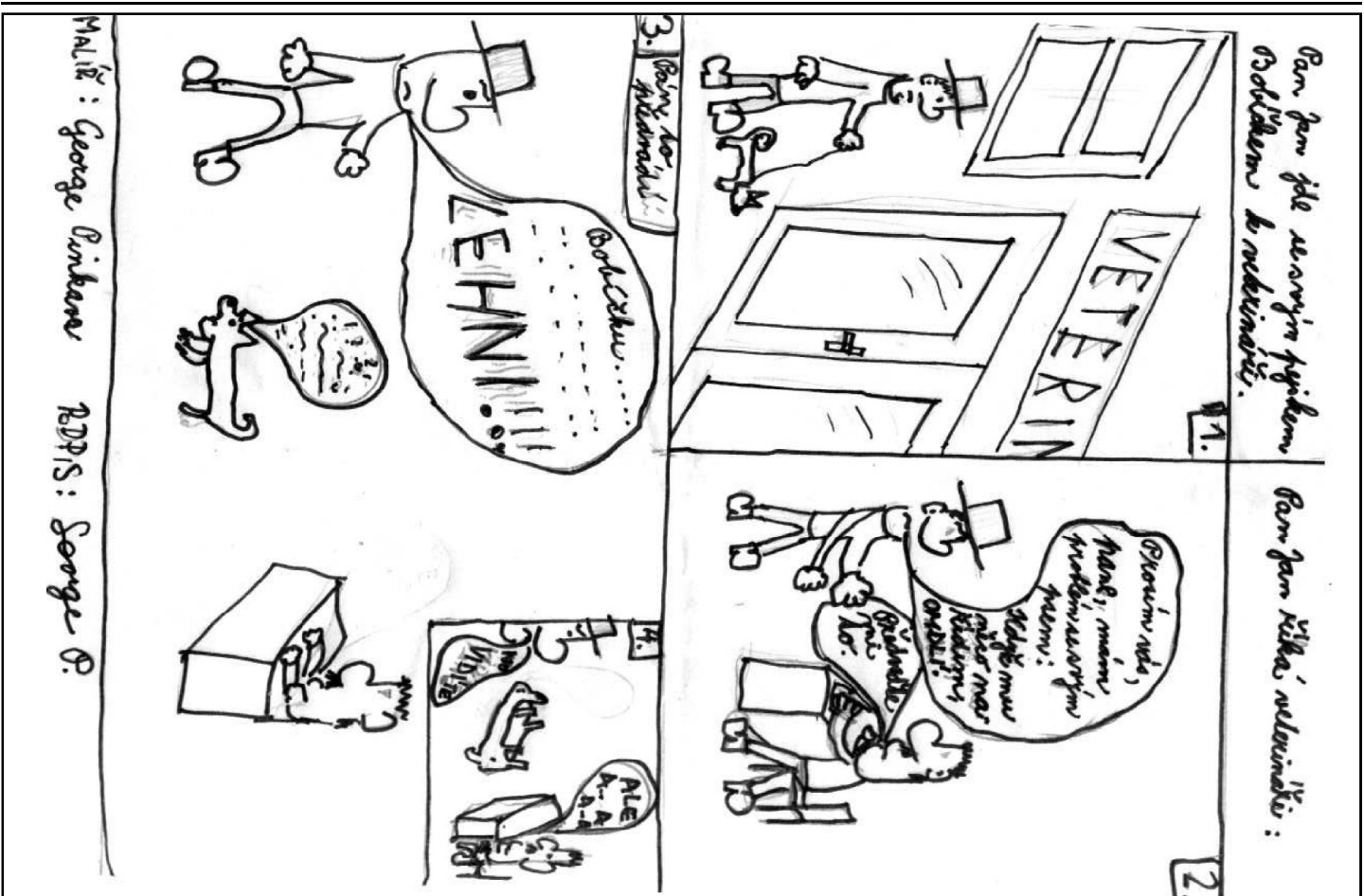
DOBŘE RADY PUBERTÁKŮ!

PŘIJĎTE NÁS PODPOŘIT!

Jonáš, III. kategorie

Dofetka jsem poslední slovo, slabiku, písmenko. Jako bych zhubla o 20 kilo! Všechno ze mě spadlo. Tréma, strach, napětí, prostě všechno, co jsem na sobě měla (kromě šatů). Mám to nejhorší za sebou (doufám). Teď už samé radosti a sklizení ovoce!!!! Nakonec to tak hrozný nebylo...

Na kole Honzy Kárníka

/recitátora patečního/

Řídítka: Paní učitelka mi ukázala texty, já jsem si je přečetl a vybral.

Nosič: Na textu Kolo jsem pracoval asi půl roku.

Kostrá: Asi je tady lepší úroveň než na kraji – básničky jsou lepší a atmosféra rozhodně taky.

Odrážka: Z textů, které jsem slyšel, se mi líbil Malý Alenáš a Neplač muchomůrko.

Sedlo: Rozdíl mezi holčičím a klučičím recitováním je v tom, že holky mají vyšší hlas (smích), ne...holky si vybírají holčičí texty. Myslím si, že by žádná holka neříkala nic o tom, že kouří za plotem.

Přehazka: Rozbory recitátorů – byla jenom jedna stížnost – tak docela dobrý.

Drátky: Recituju už pátý rok. Začal jsem chodit do dramátku a pak recitovat. Tady jsem poprvé.

Zvonek: Diváci? Já je moc nevnímám, soustředím se na text, ale snažím se vyprávět.

Galuska: Někdy básničky píšu. Když na Vánoce nemám pro někoho dárky, nemám na ně peníze, napíšu někomu básničku na půl stránky.

KDO JE KDO ?

Soubor LDO ZUŠ Uherské Hradiště

Představení: Willy a Chlupatec

Jsmo super kolektiv, vůbec si nenadááme, i když někdy... Divadlo nás baví a chceme dál jít po divadelní dráze.

Naše vedoucí je paní se vzdušným účesem (jak se sama přiznala). Bez ní bychom se nikdy nikam nedostali. Je to perfektní učitelka (Hana Nemravová)

Páni kluci, ZUŠ Žatec (sobota, kino)

Osm kluků pohromadě = prima parta, občas průšvih, hravost, nejistot, trpělivost, pochybnost, snaha, tréma, vytrvalost, hodně radosti

Dramatický kroužek při ZŠ Horní Maršov /sobota, kino/ se nám nepodařilo zachytit a vyvětrat, snad zítra

Víte, jak jsme mluvili do rádia?

Nevíte? Tak se přijďte podívat do kina Vesmír v sobotu, v 16.00 hod.

Těšíme se na Vás.

Páni kluci, Žatec /sobota ND/

Willy a Chlupatec

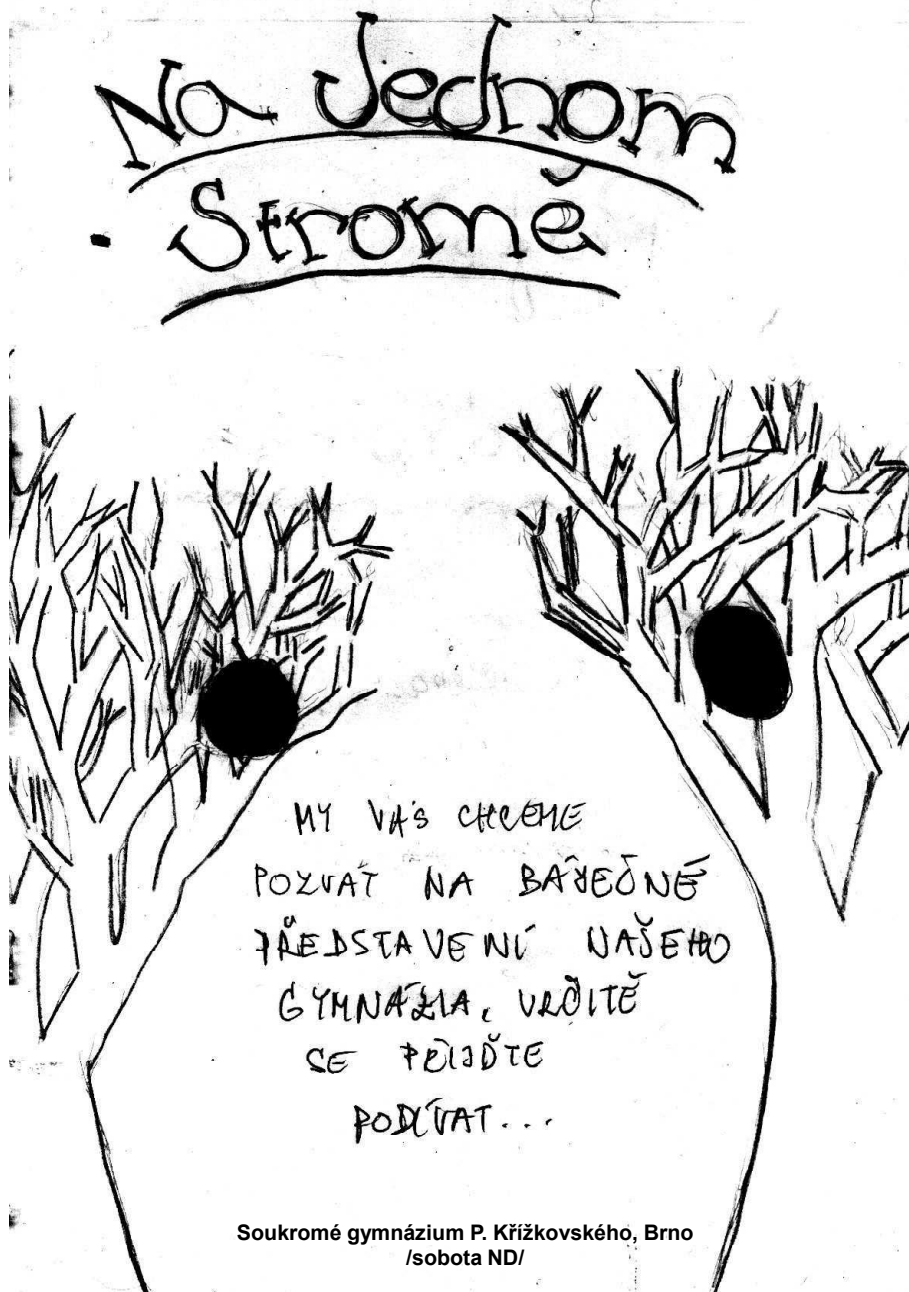
(LDO ZUŠ Uherské Hradiště

– sobota, kino)

Chlupatec – Jsem chlupatý od obočí až po kotníky, mám oči červené jako rajče, z huby mně stále tečou sliny, a trčí mně z ní zuby. Umím čarovat a chci získat Willyho. (Hrají: Klára, Radka, Hanka) Betty – Mám dvě hlavy. Jednou se dívám dopředu druhou dozadu, umím dobře čarovat. Mám jediného syna, který je pochopitelně pod mou ochranou, proti všem zlům, které jdou od Chlupatce. (Hrají: Iveta, Markétka)

Willy – Jsem jedináček. Umím díky mámě také trochu čarovat. Když s mou mámou spojíme svou rychlost a svá kouzla, dokážeme všelicos. (Hrají: Martini)

KOMU TO HRAJÍ

?

SOUTĚŽ

Dnes se podíváme přímo na náměstí. Jeho dominantou je kašna s 2,25 m vysokou sochou, jejíž dnešní podoba pochází z roku 1892. Socha na kašně zobrazuje klíčovou osobu tohoto kraje. Originál sochy byl vyhotoven z galvanicky pobronzovaného zinku, kopie, která ji letos nahradila, je z jiného materiálu.

Otázka dne zní:

Koho zobrazuje socha na kašně na náměstí? Z jakého materiálu je vyrobená nová kopie sochy? Jaký předmět drží dotyčný v ruce?

Na správné odpovědi nedočkavě čekají trutsképtori v redakci (možno též vhodit do redakčních schránek).

Samozřejmě nemůžeme zůstat dlužni správné odpovědi ze včerejška:

Národní dům nechala postavit česká menšina v Trutnově, která kvůli tomu neváhala založit Družstvo pro postavení národního domu. Otevřen byl slavnostně 28.10. 1900 a sloužil různým akcím české menšiny - k pořádání koncertů, plesů, divadelních představení (spolek Klicpera), tanečních zábav a přednášek.

Legenda: SLŠ – Střední lesnická škola
MěÚ – Městský úřad
ND – Národní dům
Kino – kino
ZUŠ – Základní umělecká škola

TRUTSPEKTORÁT
Č.J. - MMI212806

PŘIPRAVENO
K TISKU

SCHVÁLENO

CO DNES A CO ZÍTRA

sobota 23. 6.

7.00 - 8.00	snídaně - recitátoři	
7.30 - 8.15	snídaně - soubory, seminaristé	
8.00 - 8.45	dílňa pro recitátory II. kat.	SLŠ-2
	dílňa pro recitátory III. kat.	SLŠ-3
	dílňa pro recitátory IV. kat.	SLŠ-4
8.30 - 12.30	semináře pro dospělé	
	seminář B	MěÚ
	seminář C	Nivy
	seminář D	ZUŠ-D
9.00 - 11.00	vystoupení recitátorů III. kat.	SLŠ-A
11.00 - 12.30	oběd - recitátoři, seminaristé A	
12.30 - 14.00	oběd - soubory, seminaristé B, C, D	
12.30 - 14.00	beseda lektorského sboru s recitátory III. kategorie a jejich doprovodem	SLŠ-A
	diskusní klub pro doprovod recitátorů II. a IV. kat. + seminář A	SLŠ-1
	dílňa pro recitátory II. kat.	SLŠ-2
	dílňa pro recitátory IV. kat.	SLŠ-4
14.30	zahájení přehlídky souborů	ND
14.40 - 16.40	1. blok vystoupení souborů	
	* Na jednom stromě	ND
	Gymnasium P. Královského Brno	
	* Willy a chlupátek	kino
	LDO ZUŠ Uherské Hradiště	
	* Mluvili jsme do rádia	kino
	Páni kluci, ZUŠ Žatec	
	* Píseň o Viktorce	kino
	Dramatický kroužek při ZŠ Horní Maršov	
17.30 - 18.45	diskusní klub pro seminaristy	MěÚ
17.30 - 18.45	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů	ND-S
18.45 - 20.00	večeře - recitátoři, soubory, seminaristé	
20.15	večerní představení	ND
	* Mozaika tance	
	Akordy - taneční soubor	
	ZUŠ Červený Kostelec	

neděle 24. 6.

7.00 - 8.00	snídaně - recitátoři	
7.30 - 8.15	snídaně - soubory, seminaristé	
8.00 - 8.45	dílňa pro recitátory II. kat.	SLŠ-2
	dílňa pro recitátory III. kat.	SLŠ-3
	dílňa pro recitátory IV. kat.	SLŠ-4
8.30 - 12.30	dětská dílna (soubory) - I	ZUŠ-1
	- II	ZUŠ-2
	semináře pro dospělé	
	= seminář B	MěÚ
	= seminář C	Nivy
	= seminář D	ZUŠ-D
9.00 - 11.00	vystoupení recitátorů IV. kat.	SLŠ-A
11.00 - 12.30	oběd - recitátoři, seminaristé A	
12.30 - 14.00	oběd - soubory, seminaristé B, C, D	
12.30 - 14.00	beseda lektorského sboru s recitátory IV. kategorie a jejich doprovodem	SLŠ-A
	diskusní klub pro doprovod recitátorů II. a III. kat. + seminář A	SLŠ-1
	dílňa pro recitátory II. kat.	SLŠ-2
	dílňa pro recitátory III. kat.	SLŠ-3
14.30 - 16.40	2. blok vystoupení souborů	
	* MOMO	ND
	DDS Brnkadla CVČ Lužánky Brno	
	* Pět holek na krku	kino
	LDO ZUŠ Uherské Hradiště	
17.30 - 18.45	diskusní klub pro seminaristy	MěÚ
17.30 - 18.45	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů	ND-S
18.45 - 20.00	večeře - soubory, seminaristé	
20.15 - 20.35	3. vystoupení souborů 2. Bloku	
	* Je mojí vlastní hradba ghett	kino
	Recitační soubor Ťapka ZŠ Znojmo	

Deník dětské scény - Trutnov 2001. Číslo 1.

Redakce: Roman Černík, Iva Dvořáková, Anička Trčková, Zdeněk Dlabola, Pavel Kocych. Foto: Zdeněk Fibír. Redakce příspěvků z regionálních přehlídek: Jakub Hulák. Tisk: Ofset Úpice. Redakce sídlí v Národním domě. Uzávěrka -?????. Vychází - ????. Náklad - 300ks.